

N:o 30.

Af herr **Widmark**, med förslag om tillägg till 53 § i kongl. stadgan om skiftesverket i riket den 9 november 1866.

Bland de viktigaste paragraferna i kongl. skiftesstadgan är den 53:e, som bestämmer den ordning, hvaruti frågorna vid behandlingen af ett laga skifte skola föredragas, och pröfvande domstolar fästa äfven stort afseende vid, att densamma i allo varder följd. Det är ock visst att i vanliga fall, eller vid laga skiften af ordinär storlek, den sålunda lagstadgade arbetsföljden är lämplig och ändamålsenlig. Så är dock ej förhållandet, der skifteslaget har ett betydligare omfång eller sådan storlek, att i och för affattningen eller konceptkartans upprättande åtgå flera år. Sådana skifteslag förekomma ofta i Helsingland och Herjedalen, vanligen omfattande hela socknar eller flere byar med arealer uppgående till 100,000-tal hektar. I sådana skifteslag kan konceptkartan ej annorlunda upprättas än i flere delar eller kartblad. Om man vid laga skiften inom sådana skifteslag spar med behandlingen af egoutbytesfrågorna, bestämmandet af skilnaden emellan in- och afrönsningsjorden samt egograderingen, till dess konceptkartan i sin helhet är i fullständigt skick, fördröjas skiftesåtgärderna i högsta grad mot hvad som blir händelsen, om dessa särskildt nämnda frågor få företagas och behandlas inom särskild del af skifteslaget, så snart konceptkartan öfver sådan del hunnit fullbordas, ty kartuträkningen och upprättande af ego-beskrifningen, lämpliga vintergöromål, kunna vinter efter vinter fortgå öfver

det föregående sommar affattade och graderade, hvarigenom det tidsödande arbetet med egobeskrifningen kan bringas till slut nära nog samtidigt med affattningens fullbordan, och detta utan att dertill behöft användas några för landtmäterigörömmål ute på fältet dyrbara sommandagar. På sistnämnda tidsbesparande sätt antager jag ock att i allmänhet förfarits, utan att anmärkning mig veterligen deremot förekommit vid pröfning af laga skiften, men inom Jemtlands län hafva landmätarne för undvikande af alla anmärkningar härutinnan tid efter annan utverkat åt sig nådigt tillstånd till sådant förfaringssätt.

Tillstånd dertill lærer dock numera ej kunna erhållas, sedan kongl. skiftesstadgan betraktas såsom civil lag, hvilket synes deraf, att Kongl. Maj:t genom beslut af den 29 augusti 1890 förklarar sig icke kunna i nåder bifalla af landtmätare gjord och af landmäteristyrelsen tillstyrkt ansökning i detta syfte.

Då all tvekan om författnings mening bör undanrödjas och saken i fråga är af vigt för fortskyndande af de stora skiftesförrättningarne, torde ett tillägg till 53 § kongl. skiftesstadgan böra göras, tillåtande beskrifna förfaringssättet, när delegarne sig derom förena eller Kongl. Maj:t i brist af sådan förening derom förordnar, denna senare bestämmelse nödig, då mycket lätt kan hända, att enhällig öfverenskommelse ej ernås, endast därför att någon skiftesdelegare inbillar sig hafva fördel af skiftets fördröjande.

På grund häraf vågar jag föreslå följande tillägg till 53 § kongl. skiftesstadgan:

Der skiftets storlek fordrar, att konceptkartan upprättas i flera delar eller kartblad, må, der delegarne om sådant sig förena eller Kongl. Maj:t på grund af ansökning dertill lemna tillstånd, de i punkterna 1, 2 och 3 nämnda frågor behandlas för de egor, hvaröfver konceptkartedel är i fullständigt skick.

Om remiss till lagutskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 29 januari 1891.

C. O. Widmark.